

PONEDELJEK, 24. 11., sv. Andrej Dung in vietn.mučenci 7.30: † Slavica ŠON † Vinko, Angela KNEZ in rodbina † Marija LESJAK, 30. dan
TOREK, 25. 11., sv. Katarina Sinajska 18.00: † Stanislav KLINAR, obl., in starši SENICA † Darinka GUČEK
SREDA, 26. 11., sv. Valerijan Oglejski 7.30: † Jožica, Ivan ULAGA in Ivana HLUPIC † Ljudmila JUVAN † Neža MEHLE
ČETRTEK, 27. 11., sv. Virgil in Modest 18.00: † Marija GRAČNER - Harje † Anton NOVAK
PETEK, 28. 11., sv. Katarina Laboure 7.30: † Adolf in Marija OJSTERŠEK 18.00: † Rok TERŠEK, 16. obl., in Jože † Franc in Neža PUŠNIK ter vsi † PUŠNIK in KOLAR
SOBOTA, 29. 11., sv. Saturnin 18.00 † Bernard MEHLE starejši, 9. obl. † Jakob VRBOVŠEK, obl.
1. ADVENTNA NEDELJA, nedelja Karitas 8.00: † živi in † farani † Angela BELEJ, obl., Izidor in stari starši GORIŠEK po maši vabljeni k druženju ob dobrotah župnijske Karitas 10.00: † starši DERGAN in DERNOVŠEK in Gabrijela JAZBINŠEK

V petek, 21. 11., vas Župnijska Karitas vabi, po jutranji maši, v župnišče, kjer bomo ustvarjali **ADVENTNE VENČKE**. Prinesite zelenje in okraske, da bomo v prijetnem vzdušju z ljubeznijo ustvarili venčke, ki bodo blagoslovljeni v našem svetišču, kjer bodo na voljo za priporočeni dar 10€. Z zbranim denarjem bomo pripravili 50 božičnih paketov za najbolj ranljive med nami. Vaša dobrota naj ogreje vse pomoči potrebne.

Dragi otroci, napišite ali narišite sv. Miklavžu pismo in mu ga izročite sami, v petek, 5. 12., ob 18. uri v naši župnijski cerkvi. Pisma bo skrbno prebral in uslišal vaše prošnje. Dragi starši, Vi pa z **nakupom Miklavževe znamke**, ki bo na razpolago v **zakristiji naše župnijske cerkve med 23. 11. in 3. 12. 2025**, pomagate k obdarovanju.

33. NEDELJA med letom, 16. 11., svetovni dan ubogih 7.00: † živi in † farani 9.00: † družini KUMER in PEGANC 10.30: † Silvester JAVORNIK, 20. obl., in vsi † iz družine JAVORNIK
Med 17. in 21. 11. je REDEN VEROUK PONEDELJEK, 17. 11., sv. Elizabeta Ogrska 7.30: † za zdravje † Jožefa POŽIN, 8. dan † Angela VALEK
TOREK, 18. 11., Posvetitev bazilike sv. Petra in Pavla 9.30: † sv. maša v Domu starejših Laško 18.00: † Ivan in Angela VORINA † Janko PICEJ, obl.
SREDA, 19. 11., sv. Matilda 7.30: † Pavla KLINAR, 8. dan † Franci HRASTNIK † Marija FLIS
ČETRTEK, 20. 11., sv. Edmund 18.00: † Franc, Ivanka LIPOVŠEK, Zvonko PLAHUTA † Alojz OVČAR, stari starši PLANKO
PETEK, 21. 11., Darovanje Device Marije 7.30: † Cilka HRASTNIK in sorodniki po maši vabljeni k pletenju adventnih venčkov v župnišče 18.00: † živa in † družina HERMAN in VOGRINC † Anica, Karli in Vojko KOLŠEK
SOBOTA, 22. 11., sv. Cecilija, mučenka 18.00 † Anton KOČAR, 7. obl., brat Zdenko in starši † Ferdinand KUMBERGER, zadušnica
34. NEDELJA med letom, KRISTUS KRALJ 7.00: † živi in † farani 9.00: † Karl POŽLEP, obl. 10.30: Sv. Katarina : † iz družin PESJAK in ŽELEZNIK † Marija JAKOPIČ, 30. obl., in † sorodniki

Ob nedeljah se bomo pri svetih mašah v novem cerkvenem letu, ki se prične s 1. adventno nedeljo, srečevali le dvakrat, **ob 8. in 10. uri.**

❁ MARTINOVA LILIJA ❁

16. 11. 2025, leto 16, št.: 38

»Kajti ti, o Gospod, si moje upanje«
(Ps 71,5)

...moje zaupanje, Gospod, od moje mladosti...
...moja usta bodo oznanjala tvojo pravičnost,
ves dan tvoje odrešenje, ki nima meja...,
Tako kot tvoja LJUBEZEN, ki je
potrpežljiva in dobrotljiva,
ni nevoščljiva, se ne ponaša, se ne napihuje,
ni brezobzirna, ne išče svojega,
ne da se razdražiti, ne misli hudega.
Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice.
Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse pretrpi.
Ljubezen nikoli ne mine.

NA POTI UPANJA

je osrednja misel v letošnjem jubilejnem letu, ko slovenske Karitas praznuje 35 let svojega delovanja. Pri našati upanje je poslanstvo Karitas, naš dar in tudi naše poslanstvo. V različne programe Karitas je vključenih več kot 145.000 ljudi, v tej naši humanitarni organizaciji pa deluje več kot 10.000 prostovoljcev in sodelavcev - že 35 let je to skupna pot upanja. *»Trudimo se, da bi naš karitativni promet usmerjal Jezus z zgledom nesebične ljubezni do vsakega človeka,«* je temu tednu ob rob napisal generalni tajnik Slovenske Karitas, Peter Tomažič.

Nedelja ob svetovnem dnevu ubogih

16. 11. obeležujemo 9. svetovni dan ubogih. Ob tem pa se velja spomniti poslanice svetega očeta Leona, ki pravi: »Kajti ti, o Gospod, si moje upanje« (Ps 71,5). Te besede so iz srca, ki ga tarejo hude težave. »Dal si mi videti stiske, mnoge in hude« (v. 20), pravi psalmist. Kljub temu je njegov duh odprt in zaupljiv, ker je trden v veri, ki prepozna Božjo podporo in jo izpoveduje: »Ti si moja pečina in moja trdnjava« (v. 3). Od tod izvira neomajno zaupanje, da upanje vanj ne razočara: »K tebi, Gospod, se zatekam, naj ne bom osramočen na veke« (v. 1).

Revščina je huda stvar, ker običajno človeka doleti nepripravljenega. Če je pa že pripravljen nanjo, jo je pa že navajen, kar pa tudi ni dobro. Biti reven ni sramota, je pa stanje, iz katerega se ne dá kar izkopati, saj gre za proces, ki je lahko dolgotrajen in mučen.

Definicijo revščine je leta 1984 sprejel Evropski svet in ta pravi, da so revne osebe, družine ali skupine oseb tiste, katerih sredstva (materialna, kulturna in socialna) so tako omejena, da jim ne omogočajo minimalno sprejemljivega življenja v državi, v kateri živijo. Absolutna revščina pomeni pomanjkanje osnovnih dobrin, pomembnih za izpolnitev osnovnih življenjskih potreb, kot so hrana, bivališče, zdravje. Relativna revščina pa je stanje pomanjkanja dobrin glede na doseženo raven blaginje v drugih družbenih skupnostih.

Revščina torej ni sramota, je pa stanje, ki ga veliko ljudi ne zmore priznati na glas. Težko se je soočiti, da ne zmoreš korakati vstric z drugimi, da si upehan, ko se pehaš za vsakdanjimi dobrinami in da to, kar drugim uspe mimogrede, tebi ne gre in ne gre... Če je upanje in trdna vera v Boga, se spremeni vrednostni sistem in tisto korakanje z drugimi vstric postane minorno. Prav nepoznavanje Boga je največja revščina. Papež Frančišek nas je spomnil na to, ko je v Evange-

lii gaudium zapisal: ...»najhujše izključevanje, zaradi katerega ubogi trpijo, je pomanjkanje duhovne naklonjenosti. Velikanska večina revnih je posebej odprta za vero. Potrebujemo Boga. Ne smemo opustiti tega, da bi jim podarili njegovo prijateljstvo, njegov blagoslov, njegovo besedo, obhajanje zakramentov in jim pokazali pot rasti in zorenja v veri« (št. 200). Tukaj gre za temeljno in popolnoma izvirno zavest o tem, kako najti v Bogu svoj zaklad. Apostol Janez namreč vztraja: »Če kdo pravi: 'Ljubim Boga', pa sovraži svojega brata, je lažnivec; kdor namreč ne ljubi svojega brata, ki ga je videl, ne more ljubiti Boga, ki ga ni videl« (1Jn 4,20). Treba je torej videti tistega, ki je v stiski. Ne gledati stran. Ubogi so del naše skupnosti, zato je naša odgovornost, da jim pomagamo. Nikoli ne vemo, kdaj se revščina lahko zgodi nam. Včasih je dovolj le nekaj neprevidnih korakov in nekaj napačnih potez...

Z ubogimi moramo biti solidarni; ne da revnim pomagamo zgolj z gmotnimi dobrinami, potrebni so sočutja in tople besede. Bog skrbi za uboge in ljudi z obrobja družbe. V Božjih očeh smo vsi ubogi in potrebni njegove milosti in ljubezni. Papež Frančišek pa nas je spomnil tudi, kako je sodobna miselnost, pridobivati bogastvo na račun drugih, sprevržena. Prava sreča ne izhaja iz gmotnih dobrin, pač pa iz spoštovanja in ljubezni do drugih.

Sv. Avguštin ugotavlja: *»Lačnemu daješ kruh, bolje pa bi bilo, da nihče ne bi bil lačen, četudi na ta način ne bi imeli nikogar, ki bi mu ga dal. Obleko daješ nagim, a koliko bolje bi bilo, če bi vsi imeli obleko in ne bi bilo te revščine«* (Commento a 1Gv, VIII, 5).

In vse to je poslanstvo Karitas. Videti ljudi v stiski, jim nesebično pomagati, jih usmeriti k rešitvam. Zanje moliti in prositi ljubega Boga, naj jih razsvetli in naj jih navda z upanjem. Navdihuje nas lahko tudi naš farni zavetnik, katerega god smo praznovali nekaj dni nazaj. Četudi bi njegovo dejanje, deljenje plašča, vzeli figurativno, dandanes ni ravno veliko ljudi, ki bi naredili takšno dejanje. Sodobni komoditeti se upre le redko kdo... Je pa neznansko dober občutek, ko to preмагаš, in narediš na videz nepomembno dejanje, stari ženici pridržiš težko torbo, ki si jo je naložila, komu odpreš vrata, stisneš v roko kovanec na ulici komu, za katerega veš, da trpi pomanjkanje.

V tednu Karitas (24.-30. 11. 2025) se bo odvijalo veliko dogodkov. Vsak dan pa nosi svoje sporočilo:

Ponedeljek, 24. 11.: »Dar uboge vdove« je besedna zveza, ki jo pogosto slišimo v odnosu do materialnih ali finančnih darov, ki jih skupnosti in ubogim darujejo tisti, ki že tako težko shajajo skozi mesec. Bogastvo, od katerega lahko da en del ali celo vse, kakor uboga vdova, je naše življenje.

Torek, 25. 11.: Božja beseda tega dne govori o porušenju materialnih stvari, celo tistih, ki jih občudujemo kot velike arhitekturne dosežke človeštva, kot je bil tudi jeruzalemski tempelj, ki mu je Jezus napovedal zrušitev. Jezus želi na jasen in nedvoumen način svoje učence opozoriti na skušnjavo, da se ne bi dali premotiti zapeljivosti uspeha.

Sreda, 26. 11.: Evangelij tega dne je konkreten: kdor se odloči za Jezusa in mu sledi, ga bodo zavračali tudi najbližji, celo domači. Velikokrat doživimo prezir ali stigmo, ker smo kristjani ali ker delujemo v mreži Karitas? A Jezus nam daje pogum, da se bomo z njimi soočili na notranje močan način – z vero in zaupanjem, saj nas On varuje.

Četrtek, 27. 11.: V Božji besedi tega dne Jezus govori o svojem drugem prihodu, ki bo zaznamovan z njegovo slavo in veličastjem in tudi z grozotami poslednjih stvari. Govora je o stiskah, strahu, potresih ... Mar se to ne dogaja že danes?

Petek, 28. 11.: Naše življenje dozoreva. Zato je na taki poti upanja lažje iti skozi življenje in proti cilju našega romanja: k Očetu, kjer bo upanje dopolnjeno. Ob Jezusovem konkretnem primeru iz življenja bodimo zato še toliko bolj evangelijski – pozorni do konkretnih stvari, dogodkov, stisk ljudi sredi vsakdana.

Sobota, 29. 11.: Tik pred praznovanjem 1. adventne nedelje, ko bomo vstopili v čas velikega pričakovanja in hrepenenja prihoda Božjega Sina, nas božja beseda spodbuja in opozarja, kako naj živimo. Jezus spominja na nujnost molitve in budnosti – dve razsežnosti, ki sta nujno potrebni za dejavno krščansko ljubezen.

Nedelja Karitas, 30. 11.: Biti na razpolago in biti pripravljen; budnost zato, ker ne vemo, kdaj pride naš Gospod. Hkrati na prvo adventno nedeljo začenjamo novo bogoslužno leto in novo pot v hoji z našim Pastirjem in Odrešenikom Jezusom. To je tudi skupna pot v občestvu, če jo le tako vidimo.

Prva nedelja v adventu, ki je hkrati nedelja Karitas, je začetek naše letošnje poti do Jezusa v jaslicah. To je pot premišljevanja, opreznosti in budnosti, da ne bi spregledali velikih in pomembnih Božjih sporočil ob našem spreobrnjenju in rešitvi.

(BH)